

χημρόν, ὠχρόν, στεῖρον, σπανιώτατα κα-
χεκτικὸν θάμνον ἀπκντώντος ἡ λειχῆνος,
τοῦ μόνου ἔχοντος φυτείας ὕπερ παρατη-
ρεῖται κατὰ τὰ ἄξενά ἐκεῖνα πεδία. Ὁ
ὀδοιπὸρος βαδίζει μίλια ὀλόκληρα μάτην
ζητῶν νὰ εὕρῃ σταγόνα ὕδατος πρὸς ἀ-
ναψυχὴν τοῦ λάρυγγος αὐτοῦ.

Πεζοὶ καὶ ἑφιπποὶ στρατιῶται τὸ πλεῖ-
στον κοζάκοι, τὸ πιστὸν τοῦτο σῶμα τῶν
Τσάρων, συνάδουν τοὺς δεσμώτας οἵτινες
ισχνοί, πελιδνοί, ἀνυποδητοί, κατὰβελι-
μένοι, προηγούνται κατὰ μῆκος τῆς θλι-
βερᾶς ἀτραποῦ.

Ἡ ῥωσικὴ ἀστυνομία εἶχεν ἀνακκλύψῃ
ἡ ἐνόμισεν ὅτι ἀνεκάλυψεν, ὀλίγας ἡμέ-
ρας πρὸ τῆς τρομερᾶς ταύτης ἐξόδου μίαν
ἐκ τῶν τόσων συνομοσιῶν, αἵτινες ἐτάρα-
ξαν τοὺς ὕπνους Ἀλεξάνδρου τοῦ Β' καὶ ἐ-
πειδὴ ἡ ἐλαχίστη ὑπόνοια ἤρκει ὅπως ἐμ-
πέσει τις εἰς τοὺς γαμπροὺς ὄνυχας αὐτῆς,
συνέλαβε λοιπὸν τότε ἀνευ σπουδαίας ἐνο-
χῆς καὶ δυστυχῆ τινος μικρὰ παιδιὰ καὶ
γυναῖκας.

Ὁ Μηδενισμὸς εἰσέτι δὲν εἶχε προβάλῃ
τὴν Μεδουσίειον κεφαλὴν αὐτοῦ.

Οἱ στρατιῶται διὰ μαστίγων καὶ ἀ-
κοντίων ὀπλισμένοι παρώρων κεντῶν-
τες ἡ μαστίζοντες τοὺς βραδυτέρους καὶ
τοὺς ὅσοι ἐξηντλημένοι ἐκ τοῦ καμάρ-
του ἔμμενον βήματα τινὰ ὀπίσω. Γυναῖκες
καὶ παιδιὰ ἦσαν προσδεδεμένοι εἰς τὰ
ἐφίππια τῶν ἵππων συρόμενοι ἀνηλεῶς.

Ἡ ἐπὶ πολλὰς, ἡμέρας περκατεινομένη
αὕτη πορεὶα ἐπὶνῆγκε τὸν θάνατον εἰς τοὺς
ἀσθενεστέρους τῶν ἀτυχῶν τούτων, τῶν
φαντασθέντων ἡμέρας ἐλευθερίας διὰ τὴν
πατρίδα των. Τινὲς ἐτελεύτησαν ὑπὸ δί-
ψης, ἕτεροι ἔπεσαν μεταξύ τῶν στεππῶν,
ἐξηντλημένοι ἐκ τῶν τυχλιπωριῶν ἐπιμό-
χθου πορείας καὶ ἀγωνιώντες, τὰ δὲ πτώ-
ματα αὐτῶν ἔμειναν ἴσως ἐκεῖ, προσδο-
κῶντα μετὰ τοῦ χειμῶνος τὴν ἐπάνοδον
τῶν λύκων, ἵνα σπαράξωσι τὰς ὑπολειπο-
μένους αὐτῶν σάρκας.

Ἐν ὥρᾳ θέρους, ὅπως εὕρῃ τις εἰς τὰς
ἐρήμους ἐκεῖνας καὶ ἀκαλλιεργήτους πε-
διάδας πηγὴν τινὴ ὕδατος, δέον νὰ προβῇ
μέχρι τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ὀρέων Σαϊάνσκι.
Ἐκεῖ ῥεῖ ὁ Τόμ, μέγας ὁμόρρους τῷ Ὄ-
βει διερχόμενος διὰ τῆς πόλεως Τόμσκου
πρὶν ἡ ἐκβάλλῃ εἰς μίαν τῶν μεγάλων ἀρ-
τηριῶν τῆς βορείας δεξαμενῆς. Ἐνταῦθα
τὸ ὕδωρ εἶναι ἀφθονόν, ἡ στέππη ἤττον
αὐχμηρὰ, ἡ θερμοκρασία ἀνεκτὴ.

Πρὸς τὴν νύκτα, ἡ συνοδία ἀφίκετο εἰς
τὴν μικρὰν κώμην Σαχδιέρο, τριάκοντα
περίπου βέρστια ἀπέχουσαν τῆς Τόμσκου.
Ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ ἡ ὁδὸς ἀπτεται
τοῦ ροῦ τοῦ Τόμ. Ἡ πρώτη κίνησις, ἣν θὰ
ἐποίουν οἱ δεσμῶται θὰ ἦτο νὰ ριφθῶσιν
εἰς τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ, ἀλλ' οἱ φρου-
ροὶ ἀπηγόρευον αὐτοῖς τοῦτο καὶ ἔλαβον
ἐνοπλον σάσιν νὰ κωλύσωσιν αὐτοὺς ἂν
τυχὸν παρέδωκον τὴν διαταγὴν, καθότι,
τοῦ ρεύματος τοῦ ποταμοῦ Τόμ ὄντος λίαν
ὀρμητικοῦ, ἡδύναντο τινες ἀπληπισμένοι
νὰ ἐπωφεληθῶσι τούτου καὶ νὰ τραπῶσιν

εἰς φυγὴν, ἀγόμενοι ὑπὸ τῆς ὀρμῆς αὐτοῦ,
δι' ὃ ἐλήφθησαν τ' αὐστηρότερα μέτρα
ἐπαγρυπνήσεως.

Ἀλλ' οἱ ἄθλιοι ἀπέθνησκον τῆς δίψης
καὶ διὰ σπαρχατικῶν κραυγῶν ἐζήτουν :

— Νερό! νερό!

— Καὶ μείζ διψοῦμε—ἀπεκρίνοντο οἱ
στρατιῶται. — ἀλλὰ τί νὰ κάνουμε; μ'
αὐτὸ τὴν περνοῦμε.

Καὶ ἐδείκνυν τοὺς δεσμώτας τὰς πλώ-
σας αὐτῶν πλήρεις ῥακίου, ἐξ οὗ, πρὸς ἐμ-
πιγμῶν ἐρρόφων πρὸ τῶν ὁμμάτων των.

Τῆς νυκτὸς ἤδη προβάσας, ἡ ὁμάς τῶν
δεσμῶτων περιεζώσθη διὰ διπλῆς ζώνης,
καὶ ἀπὸ δέκα δεθέντες διὰ σχοινοῦ προσ-
δεδεμένοι εἰς τὸν λακμὸν ἐκάστου, ὠδη-
γήθησαν εἰς τὸν ποταμὸν πρὸς κατὰσθῆσιν
τῆς δίψης των.

Τῇ ἐπαύριον, ἅμα τῇ ἡοῇ, μετὰ τινων
ὠρῶν ἀνάπυσιν, ἡ συνοδία τῶν δεσμῶτων
καὶ τῶν κοζάκων στρατιωτῶν ἐπανέλαβε
τὴν πορεὶαν διὰ τὰ μεταλλεῖα τῆς Τόμ-
σκου, καταλείπουσα ὀπίσθεν εἰκοσὶν ἔτι νε-
κροὺς καὶ ἐτοιμοθανάτους, ἀτάφους, τῶν
φρουρῶν μὴ ἐχόντων καθήκοντα νεκροθα-
πτῶν.

Ὁ Ἰβάν Ἰβάνλιεφ, εἰς τῶν διακοσίων
δεσμῶτων, ἦν ὠρῆτος ζανθὸς εἰκοσιεξέτης
νεανίας, υἱὸς πλουσίας ιδιοκτητρίας τοῦ
Καλιθάν.

Νύκτα τινὰ κατῴρθωσεν νὰ διαλάβῃ τὴν
ἐπαγρύπνησιν τῶν φρουρῶν καὶ νὰ ἐξέλθῃ
τῶν μεταλλείων.

Μόλις ἀνεκτῆσατο τὴν ἐλευθερίαν καὶ
ὡς ἀπελπισ ἤρξατο φεύγων ἐκ τῆς ἐπα-
ράτου ἐκεῖνης γῆς, ἥτις ἀναπαρίστατο
αὐτῷ οἶονε νεκροταφεῖον. ἀλλὰ μόλις παρ-
ήλθεν ὥρᾳ ἀπὸ τῆς ἀποδράσεως αὐτοῦ καὶ
ἀπὸ ρυτῆρος ἤλασεν κατόπιν τοῦ ὠκυπό-
δου ἵππων ἐπιβάντες οἱ κοζάκοι. Ἀφικό-
μενος ὅμως ὁ Ἰβάνλιεφ παρὰ τὸν ποταμὸν
Τόμ ἐρρίφθη περκαρῆμα ἐν αὐτῷ καὶ ἀ-
φῆθη ἀγόμενος ὑπὸ τοῦ ρεύματος. Οἱ κο-
ζάκοι ἀπολέσαντες τὰ ἔχνη αὐτοῦ ἐπα-
νῆλθον ἄπρακτοι, ὁ δὲ νεανίας ἡδυνήθη
νὰ ἐξκολουθήσῃ τὴν ὀδυνῆν πορεὶαν του
καὶ ἀφίκετο ἐν Καλιθάν σώος καὶ ἀβλα-
βῆς εἰς τὰς μητρικὰς ἀγκάλας.

Ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἀννα, ἐβδομηκονταετίας,
ἔκρυπεν αὐτὸν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐν τινὶ
κρύπτῃ τῆς οἰκίας, ἐξακολουθοῦσα νὰ φεί-
νηται κατὰτεθλιμμένη καὶ ἀπελπισ ἐπὶ τῇ
ἀπωλείᾳ τοῦ μόνου προσφιλοῦς υἱοῦ, οὗ ἀ-
πεστερήθη ἐν τῇ οὐδῇ τοῦ τάφου. Ἀλλ' ἡ
ἀστυνομία, πληροφορηθεῖσα περὶ τῆς φυ-
γῆς τοῦ Ἰβάν δὲν ἐβράδυνε νὰ μακτεύσῃ
τὸ κρησφύγετον τοῦ νεαροῦ ῥιζοσπάστου,
καὶ νύκτα τινὰ, ἐξ ἀπροόπτου, ἔκρουσε
τὴν θύραν τῆς γραίας χήρας.

Ἡ Ἀννα ἐνδρακρὺς καὶ ἀπελπισ ὑπεδέ-
χθη τὸν ἀστυνόμον ὑποκρινομένη ὅτι οὐδὲν
γινώσκει.

Ἐρευνηθείσης τῆς οἰκίας καθ' ὅλα τὰ
σημεῖα οὐδὲν ἔχνος εὐρέθη προδίδων τὴν
παρουσίαν τοῦ Ἰβάν.

— Καὶ ὅμως, εἶπεν ὁ ἀστυνόμος, σὺ Ἀν-
να, ἡξεύρεις ποῦ εἶναι κρυμμένος ὁ υἱός σου.

— Δὲν ἡξεύρω, ἡ ἀτυχὴς!... Ἀμποτε

νὰ τὸ ἡξεύρα, θὰ ἐπῆγαίνα τοῦλάχιστον
νὰ ἐβλεπα τὸ παιδί μου, τὴ μόνη ἐλπίδα
καὶ παρηγορία μου εἰς τὸν κόσμον τοῦτον!
Ἀχ Θεέ μου!

— Ψεύδσαι, Ἀννα Ἰβάνλιεφ.

— Δὲν ἡξεύρω, σὺς λέγεις!

— Ψεύδσαι, ἐντονώτερον εἶπεν ὁ ἀλ-
λος. Λέγε μου ποῦ εἶναι ὁ υἱός σου; ποῦ
τὸν ἔχεις κρύψῃ;

Ἡ γραία ἀπεκρίνατο δι' ἀνδρόφρου στε-
ναγμοῦ.

— Καλὰ! ἐπανέλαβεν ὁ πιστὸς τοῦ
Τσάρου ὑπνρέτης. Ἐχεις πέντε λεπτῶν
καιρὸν νὰ σκεφθῇς, ἂν σὲ συμφέρῃ καλλι-
τερα νὰ σιωπῇς ἢ νὰ εἴπῃς τὴν ἀλήθειαν.

Ταῦτα λέγων ἐξήγαγε τὸ ὀρολόγιον.

Παρήλθον ἤδη τὰ πέντε λεπτά, ἀλλ' ἡ
γραία διετέλει ἀφωνος καὶ ἐν τῇ αὐτῇ στάσει.

— Λοιπὸν ἀπεφάσιστες ναὶ ἡ ὄχι νὰ ὁ-
μιλήσῃς;

— Ἐπικαλχυθῶν ὅ,τι εἶπα· δὲν ἡ-
ξεύρω τίποτε.

— Εἰμπορεῖς νὰ ὀρκισθῇς;

— Εἰς τὴν ἱερὰν κεφαλὴν τοῦ λευκοῦ
Τσάρου!

— Ἐτσι! ἀνέκραξεν ὁ ἄνθρωπος τῆς
ἀστυνομίας. Καλὰ. Τὸ κρούε ἐδῶ! Τώρα
θὰ ἴδωμεν ἂν ὁμιλήσῃς!

Ἡ διὰ τοῦ κρούε τιμωρία δὲν εἶχεν ἀ-
κόμη κατάργηθῃ ἐν Ῥωσίᾳ κατὰ τὴν ἐ-
ποχὴν ἐκεῖνην.

Τὸ κρούε συνίσταται ὑπὸ τινων δερμα-
τίνων μαστιγίων, ἐν τῇ ἀκρᾷ τῶν ὁποίων
προσαρμύζονται σιδηρὰ τινὰ συνεστραμ-
μένα κέντρα, αἵτινα εἰσερχόμενα ἐν τῇ σαρκὶ
συντελοῦσιν ὅπως ἀμέσως τὸ αἷμα ἐκπη-
δήσῃ, πλείστα δὲ ἀσθενῇ ὄντα μὴ δυνη-
θέντα ν' ἀντιστῶσι εἰς τὴν δι' αὐτοῦ τιμω-
ρίαν εὖρον τὸν θάνατον.

— Τὸ κρούε! ἐντρομος ἀνέκραξεν ἡ γραία.

— Ναί, ναί, τὸ κρούε! ἐωσοῦ ὁμιλήσῃς.

Στρατιώτης τις, ὅστις ἔφερε μεθ' ἐκτουτοῦ
τὸ φοικαλέον τοῦτο κρούε καὶ ποτε θα-
νάσιμον ὄργανόν, ἦλθε παρὰ τῇ Ἀννῇ
Ἰβάνλιεφ, ἥτις συνελήφθη, ἐρρίφθη ἐπὶ
τῶν γονάτων εἰς τὸ ἔδαφος, ἐδέθη τὰς
χεῖρας ὀπίσθεν, ἀπεξεδύθη τοὺς ὤμους καὶ
εἰς τὸ ὕψος τοῦ τραχήλου ἡσθάνθη τὴν
παγερὰν αἰχμὴν ξίφους.

Ἐὰν μόλις ἡγείρε τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τὸ
ἐλαφρότερον μάλιστα πληγμᾶ τοῦ κρούε
θ' ἀπῆντα πάραυτα τὴν ἡκονισμένην αἰχ-
μὴν τοῦ σιδήρου.

— Εὐμρὸς!

Ἀλλὰ πρὶν ἢ ὁ στρατιώτης λάβῃ καιρὸν
καὶ κατενέγκῃ τὸ πρῶτον πληγμᾶ, στίβρα
χεῖρ ἀπέσπασε τῆς χειρὸς αὐτοῦ τὸ κρούε.

Ὁ ἀστυνόμος ἀφῆκε κραυγὴν ἀγρίας χαρᾶς.

Ὁ Ἰβάν Ἰβάνλιεφ, ὅστις ἐκ τοῦ κρησ-
φυγέτου αὐτοῦ εἶχεν ἀκούσῃ τῆς τρομερᾶς
διαλέξεως, ἦλθεν αὐτὸς οὗτος καὶ παρε-
δόθη εἰς τὴν ἐξουσίαν, ὅπως σώσῃ τὴν μη-
τέρα αὐτοῦ.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ κκ. Συνδρομηταὶ ἡμῶν
νὰ ἀποστείλωσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν πρὸς
τὴν Διευθύναν. ἢ νὰ πληρώσωσιν αὐτὴν τοῖς
κκ ἀνταποκριταῖς ἡμῶν. Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ